

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de Dienst Wegverkeer (RDW) heeft geweigerd tegemoet te komen aan zijn verzoek om (een deel van) de kosten van de schorsing van het kentekenbewijs terug te betalen.

Beoordeling

Algemeen

Voor een auto, motor, bromfiets of een aanhangwagen van meer dan 3500 kilo moet degene op wiens naam het kenteken staat (verder: de kentekenhouder) aan een aantal voertuigverplichtingen voldoen. Zo moet onder andere voor een auto, motor of aanhangwagen, tot deze 25 jaar oud is, motorrijtuigenbelasting worden betaald (zie Achtergrond, onder 1.)

Door schorsing van de geldigheid van het kentekenbewijs komen de verplichtingen voor een voertuig te vervallen zolang de schorsing duurt en het voertuig zich niet op de openbare weg bevindt (zie Achtergrond, onder 1., 2., 3., en 4.).

I. Bevindingen

Op 21 juni 2008 schreef verzoeker het volgende aan de Nationale ombudsman:

"In verband met ons geplande vertrek (per vliegtuig) op 29 mei 2008 (duur verblijf in Spanje +/- vier maanden) schorste ik op 28 mei bij het postkantoor te Dordrecht mijn auto. Kosten 113,50.

De avond voor vertrek, dus 28 mei, kreeg mijn vrouw (85 jaar) in huis een ernstig ongeval en werd direct naar het ziekenhuis (per ambulance) vervoerd. Wij kunnen voorlopig niet naar Spanje. Ik heb 's morgens vroeg op 29 mei 2008 de schorsing laten intrekken.

Op 29 mei heb ik e.e.a. uitvoerig aan de RDW gemeld met verzoek een zekere coulance te betrachten.

Dit verzoek is afgewezen (zie kopie brief RDW dd. 18/6/2008)

Zoudt u in dit bijzondere geval willen bemiddelen. Bij voorbaat dank. (...)"

2. In de brief van 18 juni 2008 had de RDW geschreven dat schorsingskosten wettelijk zijn vastgelegd en niet afhankelijk zijn van de lengte van de schorsing. Hoewel de RDW begrip kon opbrengen voor verzoekers situatie kon zij niet tot restitutie overgaan.

3. In reactie op vragen van de Nationale ombudsman liet de RDW weten dat terugbetaling van (een deel van) de schorsingskosten niet mogelijk was, omdat het besluit Tarieven Dienst Wegverkeer die mogelijkheid niet biedt. De hoogte van de tarieven is nauwelijks gerelateerd aan de administratieve kosten van de RDW. De hoogte van de tarieven is afgeleid van de motorrijtuigenbelasting. De hogere kosten voor een tweede schorsing binnen een jaar zijn met name bedoeld om te voorkomen dat er te vaak heen en weer wordt gewisseld tussen het wel en niet hoeven voldoen aan de voertuigverplichtingen.

De RDW gaf aan wel mee te leven met de situatie van verzoeker, maar van mening te zijn dat zijn persoonlijke situatie niet ter zake doet voor de betalingsverplichting. Een verleende schorsing gaat gepaard met een betalingsverplichting onafhankelijk van de duur van de schorsing. De RDW wees erop dat verzoeker de gemaakte kosten mogelijk op een reis- of annuleringsverzekering zou kunnen verhalen.

4. Verzoeker liet weten dat hij geen reis- of annuleringsverzekering had afgesloten.

II. Beoordeling

5. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

6. Het feit dat de tarieven voor schorsing vast zijn gelegd en dat er geen wettelijke mogelijkheid tot restitutie bestaat, leidt er niet automatisch toe dat er nooit uit het oogpunt van coudance sprake zou kunnen zijn van restitutie van (een deel) van het betaalde bedrag.

De Nationale ombudsman ziet onder meer ruimte voor coudance in situaties waarbij ten gevolge van vermoedelijke maar onbewezen fouten van bestuursorganen burgers uitgaven in geld of investeringen in tijd hebben gedaan of (zullen) moeten doen, zonder dat sprake is van evident of vermoedelijk onrechtmatig handelen. Voor de toekenning van een dergelijke vergoeding is niet vereist dat schade moet zijn veroorzaakt door aan de instantie toe te rekenen handelen.

De Nationale ombudsman acht het standpunt van de RDW dat er nimmer restitutie plaats zou kunnen vinden daarom onjuist.

7. In dit geval heeft verzoeker van de betaalde schorsing door omstandigheden in de privésfeer niet het door hem beoogde gebruik kunnen maken. Het risico hiervan is voor rekening van verzoeker en hoeft niet voor rekening van de RDW te worden gebracht.

Om die reden acht de Nationale ombudsman de onderzochte gedraging behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Dienst Wegverkeer te Zoetermeer, is niet gegrond.

Onderzoek

Op 24 juni 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer O. te Dordrecht, met een klacht over een gedraging van de Dienst Wegverkeer te Zoetermeer.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Algemeen directeur van de Dienst Wegverkeer (RDW), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Algemeen directeur van de RDW verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd verzoeker een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De Algemeen directeur van de RDW deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

de brief van verzoeker aan de RDW van 29 mei 2008;

de brief van de RDW aan verzoeker van 18 juni 2008;

de brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 24 juni 2008;

de brief van de RDW aan de Nationale ombudsman van 3 september 2008.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (wet van 30 mei 1963, Stb 1963, 228)

Artikel 2, eerste tot en met derde lid

"1. De bezitter van een motorrijtuig en degene aan wie het kenteken voor een motorrijtuig is opgegeven, zijn verplicht voor het motorrijtuig een verzekering te sluiten en in stand te houden welke aan de bij en krachtens deze wet gestelde bepalingen voldoet, indien dat motorrijtuig op een weg wordt geplaatst of daarmee op een weg wordt gereden, indien buiten een weg met dat motorrijtuig op een terrein aan het verkeer wordt deelgenomen of indien voor dat motorrijtuig een kentekenbewijs is afgegeven.

2. In afwijking van het vorige lid rust de verplichting tot verzekering niet op de bezitter, maar op de houder die:

a. het motorrijtuig op grond van een overeenkomst van huurkoop onder zich heeft, of

b. het motorrijtuig in vruchtgebruik heeft, of

c. anderszins het motorrijtuig, anders dan als bezitter, tot duurzaam gebruik onder zich heeft.

3. De verplichting tot verzekering met betrekking tot een motorrijtuig waarvoor een kentekenbewijs is afgegeven, wordt opgeheven, indien het motorrijtuig buiten gebruik wordt gesteld en gehouden door plaatsing daarvan buiten een weg, gevolgd door een door de verzekeraar overeenkomstig artikel 13 aan de Dienst Wegverkeer, bedoeld in artikel 4a van de Wegenverkeerswet 1994, gedane kennisgeving van schorsing van de verzekering wegens buitengebruikstelling van het motorrijtuig. De in de vorige zin bedoelde opheffing van de verzekeringsplicht eindigt, zodra de verzekeraar overeenkomstig artikel 13 aan de Dienst Wegverkeer kennis heeft gegeven van de beëindiging van de schorsing, zodra het motorrijtuig zich op een weg bevindt of zodra het deelneemt aan het verkeer op een terrein. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen omtrent het in dit lid bepaalde nadere regels en voorwaarden worden gesteld. De in dit lid bedoelde opheffing van de verzekeringsplicht vindt slechts plaats, indien de geldigheid van het voor het desbetreffende motorrijtuig afgegeven kentekenbewijs is geschorst overeenkomstig artikel 67 van de Wegenverkeerswet 1994."

2. Wegenverkeerswet 1994 (wet van 24 april 1994 Stb 1994, 475)

Artikel 67

"1. Indien met een voertuig geen gebruik van de weg wordt gemaakt, schorst de Dienst Wegverkeer op aanvraag van de eigenaar of houder van dat voertuig, tegen betaling, op de door de Dienst Wegverkeer vastgestelde wijze, van het daarvoor door deze dienst vastgestelde tarief, de geldigheid van het kentekenbewijs.

2. De hoogte van het in het eerste lid bedoelde tarief kan voor verschillende groepen voertuigen dan wel eigenaren of houders van voertuigen verschillend worden vastgesteld. Voor aanvragen die worden ingediend binnen een jaar na de aanvraag van een schorsing welke ingevolge artikel 68, eerste lid, onderdelen a en d, is geëindigd, kan het tarief hoger worden vastgesteld dan het tarief voor laatstgenoemde aanvraag.

3. De aanvraag van een schorsing dient te geschieden overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels.

4. Bij ministeriële regeling worden nadere regels vastgesteld omtrent het krachtens het derde lid bepaalde.

5. De Dienst Wegverkeer plaatst bij het verlenen van de schorsing overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels op het kentekenbewijs een aantekening waaruit blijkt dat schorsing is verleend.

6. Bij ministeriële regeling worden nadere regels vastgesteld omtrent de aantekening van schorsing, bedoeld in het vijfde lid."

Artikel 68

"1. De schorsing eindigt:

- a. door opheffing als bedoeld in artikel 69,
- b. door verloop van een jaar nadat de schorsing is verleend,
- c. door het verval van de tenaamstelling in het kentekenregister, of
- d. zodra met het voertuig gebruik van de weg wordt gemaakt.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kan onder daarbij te stellen voorwaarden worden bepaald dat in bepaalde uitzonderingsgevallen tijdelijk kan worden afgeweken van het eerste lid, aanhef en onderdeel *d*."

Artikel 69

"1. De schorsing wordt op aanvraag van de eigenaar of houder door de Dienst Wegverkeer opgeheven.

2. De aanvraag van opheffing van de schorsing dient te geschieden overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels.

3. Bij ministeriële regeling worden nadere regels vastgesteld omtrent het krachtens het tweede lid bepaalde."

Artikel 70

"1. Bij de aanvraag van opheffing van de schorsing alsmede na het eindigen van de schorsing op grond van artikel 68, eerste lid, aanhef en onderdeel b of d, dient degene aan wie de schorsing is verleend, een nieuw kentekenbewijs of een of meer bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen delen daarvan aan te vragen.

2. De aanvraag dient te geschieden overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde regels tegen betaling, op de door de Dienst Wegverkeer vastgestelde wijze, van het daarvoor door deze dienst vastgestelde tarief."

3. Regeling schorsing geldigheid kentekenbewijs (regeling van 28 november 1994, Stcrt 1994,237)

Artikel 1

"De aanvraag van een schorsing als bedoeld in artikel 67 van de wet alsmede de aanvraag van opheffing van de schorsing, bedoeld in artikel 69 van de wet, geschiedt bij een daartoe aangewezen vestiging van de Dienst Wegverkeer dan wel een daartoe aangewezen postvestiging van Postkantoren BV."

Artikel 2

"De aantekening van schorsing, bedoeld in artikel 67, vijfde lid, van de wet wordt als volgt vastgesteld: `Geschorst tot en met (datum)' Als datum wordt daarbij vermeld de datum waarop de aanvraag tot schorsing wordt ingediend, vermeerderd met een jaar."

4. Besluit tarieven Dienst Wegverkeer 2008

Artikel 2.6.10.,eerste lid

"De aanvrager van een schorsing van de geldigheid van een kentekenbewijs is ter vergoeding van de kosten van de behandeling van de aanvraag € 68,00 verschuldigd. De aanvrager is evenwel € 113,50 verschuldigd, indien de aanvraag wordt ingediend binnen één jaar na de aanvraag van een schorsing, welke ingevolge artikel 68, eerste lid, onderdeel a of c, van de wet is geëindigd, en de tenaamstelling van het kentekenbewijs na het eindigen van de schorsing niet is gewijzigd."